

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2014*

«Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Προστασία των φυσικών προσώπων — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Έννοια των “αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων”»

Στην υπόθεση C-212/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Nejnýšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Απριλίου 2013, στο πλαίσιο της δίκης

František Ryněš

κατά

Úřad pro ochranu osobních údajů,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan (εισηγητή), και A. Prechal δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: I. Šléssy, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Μαρτίου 2014,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο F. Ryněš, εκπροσωπούμενος από τον M. Šalomoun, advokát,
- το Úřad pro ochranu osobních údajů, εκπροσωπούμενο από τους I. Němec, advokát, και J. Prokeš,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Rubio González,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato,

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους A. Posch και G. Kunnert,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna, και από τις J. Fałdyga και M. Kamejsza,
- η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Inez Fernandes και την C. Vieira Guerra,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον L. Christie, επικουρούμενο από τον J. Holmes, barrister,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον B. Martenczuk και από τις P. Němečková και Z. Malůšková,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του F. Ryneš και του Úřad pro ochranu osobních údajů (Γραφείου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο εξής: Úřad), όσον αφορά απόφαση με την οποία το εν λόγω Γραφείο διαπίστωσε ότι ο F. Ryneš διέπραξε διάφορες παραβάσεις της νομοθεσίας περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 95/46

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 10, 12 και 14 έως 16 της οδηγίας 95/46 ορίζουν τα εξής:
«(10) [...] ότι στόχος των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι η διασφάλιση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής, όπως επίσης αναγνωρίζεται στο άρθρο 8 της ευρωπαϊκής σύμβασης περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών καθώς και στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου· [...] ότι, για τον λόγο αυτό, η προσέγγιση των εν λόγω νομοθεσιών δεν πρέπει να οδηγήσει στην εξασθένηση της προστασίας που εξασφαλίζουν αλλά, αντιθέτως, πρέπει να έχει ως στόχο την κατοχύρωση υψηλού επιπέδου προστασίας στην Κοινότητα·

[...]

(12) [...] ότι πρέπει να εξαιρούνται οι επεξεργασίες που εκτελούνται από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων, όπως οι επεξεργασίες οι σχετικές με την αλληλογραφία και την τήρηση καταλόγων διευθύνσεων·

[...]

(14) [...]ότι, λόγω της σημασίας που έχει λάβει στα πλαίσια της κοινωνίας της πληροφόρησης η ανάπτυξη τεχνικών για τη συλλογή, τη διαβίβαση, το χειρισμό, την καταχώρηση, την αποθήκευση ή την ανακοίνωση δεδομένων ήχου και εικόνας που αφορούν φυσικά πρόσωπα, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στις επεξεργασίες των σχετικών δεδομένων·

(15) [...] ότι οι επεξεργασίες των δεδομένων αυτών καλύπτονται από την παρούσα οδηγία μόνον εφόσον είναι αυτοματοποιημένες ή εφόσον τα δεδομένα περιλαμβάνονται ή προορίζονται να περιληφθούν σε αρχείο διαρθρωμένο σύμφωνα με ειδικά, όσον αφορά τα πρόσωπα, κριτήρια, ώστε να είναι ευχερής η πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα·

(16) [...] ότι οι επεξεργασίες δεδομένων ήχου και εικόνας, όπως και της επιτήρησης μέσω βίντεο, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας εφόσον εκτελούνται για λόγους δημόσιας ασφάλειας, άμυνας, ασφαλείας του κράτους ή για την άσκηση ποινικών αρμοδιοτήτων ή άλλων δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου».

4 Κατά το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα”: κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, “το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα” πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει [...] ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του [...]
- β) “επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα” “επεξεργασία”, κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώρηση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η ανακοίνωση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η εναρμόνιση ή ο συνδυασμός, καθώς και το κλείδωμα, η διαγραφή ή η καταστροφή·
- γ) “αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα” “αρχείο”, κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προσιτών με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια, είτε το σύνολο αυτό είναι συγκεντρωμένο είτε αποκεντρωμένο είτε κατανεμημένο σε λειτουργική ή γεωγραφική βάση·
- δ) “υπεύθυνος της επεξεργασίας”, το φυσικό πρόσωπο [...] που μόνο ή από κοινού με άλλους καθορίζει τους στόχους και τον τρόπο της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [...]

5 Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στην αυτοματοποιημένη, εν όλω ή εν μέρει, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων που περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.

2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα:

- η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, όπως οι δραστηριότητες που προβλέπονται στις διατάξεις των τίτλων V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, εν πάση περιπτώσει, στην επεξεργασία δεδομένων που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, την ασφάλεια του κράτους (συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής ευημερίας του, εφόσον η επεξεργασία αυτή συνδέεται με θέματα ασφάλειας του κράτους) και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου,
- η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων.»

6 Το άρθρο 7 της ίδιας οδηγίας έχει ως εξής:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνεται μόνον εάν:

α) το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του

ή

[...]

στ) είναι απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό τον όρο ότι δεν προέχει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του [ενδιαφερομένου] που χρήζουν προστασίας δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της παρούσας οδηγίας.»

7 Το άρθρο 11 της οδηγίας 95/46 προβλέπει:

«1. Όταν τα δεδομένα δεν έχουν συλλεγεί από το πρόσωπο το οποίο αφορούν, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, [...] ο υπεύθυνος της επεξεργασίας [...] πρέπει, ευθύς ως καταχωρηθούν τα δεδομένα, να παρέχει στο πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα τις εξής πληροφορίες, εκτός εάν το πρόσωπο αυτό έχει ήδη ενημερωθεί:

α) την ταυτότητα του υπευθύνου της επεξεργασίας [...]

β) τους σκοπούς της επεξεργασίας·

γ) οποιαδήποτε περαιτέρω πληροφορία, όπως:

— τις κατηγορίες των σχετικών δεδομένων

— τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων,

— την ύπαρξη δικαιώματος πρόσβασης στα συγκεκριμένα δεδομένα και δικαιώματος διόρθωσής τους,

εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι αναγκαίες, λόγω των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες συλλέγονται τα δεδομένα, ώστε να εξασφαλίζεται η θεμιτή επεξεργασία έναντι του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται όταν, ιδίως όσον αφορά την επεξεργασία για σκοπούς στατιστικούς ή ιστορικής ή επιστημονικής έρευνας, η ενημέρωση του ενδιαφερομένου αποδεικνύεται αδύνατη ή προϋποθέτει δυσανάλογες προσπάθειες ή εάν η καταχώρηση ή η ανακοίνωση επιβάλλεται ρητώς από το νόμο. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες εγγυήσεις.»

8 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής ορίζει:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν με νομοθετικά μέτρα την εμβέλεια των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου [...] 11, παράγραφος 1 [...], όταν ο περιορισμός αυτός απαιτείται για τη διαφύλαξη:

[...]

δ) της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης παραβάσεων του ποινικού νόμου ή της δεοντολογίας των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελμάτων·

[...]

ζ) της προστασίας [...] των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων προσώπων.»

9 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η κοινοποίηση πραγματοποιείται από τον υπεύθυνο της επεξεργασίας [...] προς την αρχή ελέγχου [...] πριν από την εκτέλεση μιας επεξεργασίας ή συνόλου επεξεργασιών, αυτοματοποιημένων εν όλω ή εν μέρει, με στόχο την επίτευξη ενός ή περισσότερων συναφών σκοπών.»

Το τσεχικό δίκαιο

10 Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του νόμου 101/2000 Sb., σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την τροποποίηση ορισμένων νόμων (στο εξής: νόμος 101/2000), προβλέπει:

«Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται επί της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο αποκλειστικά για προσωπική χρήση.»

11 Το άρθρο 44, παράγραφος 2, του νόμου αυτού διέπει την ευθύνη του προβαίνοντας σε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο οποίος διαπράττει παράβαση οσάκις επεξεργάζεται τα δεδομένα αυτά χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου, οσάκις δεν παρέχει σ' αυτόν τις κρίσιμες πληροφορίες και οσάκις δεν τηρεί την υποχρέωση της ανακοινώσεως στην αρμόδια αρχή.

12 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εν λόγω νόμου, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι, κατ' αρχήν, δυνατή παρά μόνο με τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου. Ελλείψει τέτοιας συγκαταθέσεως, η εν λόγω επεξεργασία μπορεί να λάβει χώρα εάν είναι αναγκαία για την προστασία των προστατευόμενων από τον νόμο δικαιωμάτων και συμφερόντων του υπευθύνου της επεξεργασίας, του αποδέκτη ή άλλου ενδιαφερομένου. Εντούτοις, η επεξεργασία αυτή δεν πρέπει να θίγει το δικαίωμα του ενδιαφερομένου για σεβασμό της ιδιωτικής και προσωπικής του ζωής.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 13 Κατά την περίοδο από 5 Οκτωβρίου 2007 έως 11 Απριλίου 2008, ο F. Ryneš χρησιμοποιούσε ένα σύστημα με κάμερα τοποθετημένο κάτω από το γείσο της στέγης της οικίας της οικογένειάς του. Η κάμερα αυτή ήταν σταθερή, χωρίς δυνατότητα περιστροφής, και μαγνητοσκοπούσε την είσοδο της οικίας αυτής, τη δημόσια οδό καθώς και την είσοδο της απέναντι οικίας. Το σύστημα παρείχε μόνο τη δυνατότητα καταγραφής εικόνας, η οποία αποθηκευόταν σε μηχανισμό μαγνητοσκοπήσεως συνεχούς ροής, δηλαδή σε σκληρό δίσκο. Όταν εξαντλούνταν η μέγιστη χωρητικότητά του, ο μηχανισμός πραγματοποιούσε νέα εγγραφή διαγράφοντας τις προηγούμενες. Ο εν λόγω μηχανισμός δεν διέθετε οθόνη, οπότε δεν υπήρχε δυνατότητα άμεσης επισκοπήσεως σε πραγματικό χρόνο. Μόνον ο F. Ryneš είχε άμεση πρόσβαση στο σύστημα και στα δεδομένα των εγγραφών.
- 14 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι ο μόνος λόγος για τη χρήση της κάμερας αυτής από τον F. Ryneš ήταν η προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής του, καθώς και της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής της οικογένειάς του. Συγκεκριμένα, τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένειά του υπήρξαν θύματα επιθέσεων επί σειρά ετών από άγνωστο η ταυτότητα του οποίου δεν κατέστη δυνατό να ανακαλυφθεί. Περαιτέρω, μεταξύ 2005 και 2007 σημειώθηκαν επανειλημμένως επιθέσεις με θραύση των παραθύρων της οικίας της οικογένειάς του.
- 15 Τη νύχτα της 6ης προς 7η Οκτωβρίου 2007, έγινε νέα επίθεση. Βλήμα από σφεντόνα έθραυσε παράθυρο της εν λόγω οικίας. Χάρης στο επίμαχο σύστημα παρακολουθήσεως με κάμερα, κατέστη δυνατό να εντοπιστούν δύο ύποπτοι. Οι εικόνες που κατέγραψε η κάμερα παραδόθηκαν στην αστυνομία και, εν συνεχεία, προβλήθηκαν ως αποδεικτικό στοιχείο στο πλαίσιο της κινηθείσας ποινικής διαδικασίας.
- 16 Κατόπιν αιτήματος ενός εκ των υπόπτων να εξεταστεί αν το σύστημα παρακολουθήσεως του F. Ryneš ήταν νόμιμο, το Úřad διαπίστωσε, με απόφαση της 4ης Αυγούστου 2008, ότι ο F. Ryneš είχε διαπράξει διάφορες παραβάσεις του νόμου 101/2000 διότι:
- ως υπεύθυνος της επεξεργασίας, είχε συλλέξει, μέσω συστήματος με κάμερα, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς τη συγκατάθεση των προσώπων που διέρχονταν κατά μήκος της οδού ή εισέρχονταν στην οικία που βρισκόταν στην άλλη πλευρά της οδού·
  - οι ενδιαφερόμενοι δεν είχαν ενημερωθεί για την επεξεργασία αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, για την έκταση και τους σκοπούς της επεξεργασίας αυτής, για το πρόσωπο που πραγματοποιεί την επεξεργασία και για τον τρόπο με τον οποίο γινόταν η εν λόγω επεξεργασία ούτε για τα πρόσωπα που θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα, και
  - ως υπεύθυνος της επεξεργασίας, ο F. Ryneš δεν είχε τηρήσει την απαίτηση περί κοινοποίησεως της εν λόγω επεξεργασίας στο Úřad.
- 17 Το Městský soud v Praze (δικαστήριο της Πράγας) απέρριψε, με απόφαση της 25ης Απριλίου 2012, την προσφυγή που άσκησε ο F. Ryneš κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Úřad. Ο F. Ryneš άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Nejvyšší správní soud (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Μπορεί η λειτουργία συστήματος παρακολουθήσεως με κάμερα που είναι εγκατεστημένο σε κατοικία με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της κατοικίας να χαρακτηριστεί ως επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα “η οποία πραγματοποιείται από

φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων”, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46 [...], παρά το γεγονός ότι η κάμερα βιντεοσκοπεί και δημόσιο χώρο;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 19 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ’ ουσίαν, εάν το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46 έχει την έννοια ότι η χρήση συστήματος με κάμερα, που παρέχει τη δυνατότητα βιντεοσκόπησης προσώπων με αποθήκευση σε μέσο εγγραφής συνεχούς ροής, όπως ο σκληρός δίσκος, το οποίο εγκατέστησε φυσικό πρόσωπο στην κατοικία του με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της οικίας, και το οποίο παρακολουθεί επίσης τον δημόσιο χώρο, συνιστά επεξεργασία δεδομένων η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 20 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, η εν λόγω οδηγία, κατά το άρθρο της 3, παράγραφος 1, έχει εφαρμογή «στην αυτοματοποιημένη, εν όλω ή εν μέρει, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων που περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο».
- 21 Η έννοια των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» της διατάξεως αυτής περιλαμβάνει, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2, στοιχείο α’, της οδηγίας 95/46, «κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί». Ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται «το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει [...] ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από φυσική [...] άποψη».
- 22 Συνεπώς, η εικόνα ενός προσώπου την οποία καταγράφει μία κάμερα συνιστά δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως στον βαθμό που παρέχει τη δυνατότητα ταυτοποίησης του συγκεκριμένου προσώπου.
- 23 Όσον αφορά την έννοια της «επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», πρέπει να τονιστεί ότι αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο β’, της οδηγίας 95/46 ως «κάθε εργασία ή [κάθε] σειρά εργασιών [...] που εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώρηση, [...] η αποθήκευση».
- 24 Όπως προκύπτει ιδίως από τις αιτιολογικές σκέψεις 15 και 16 της οδηγίας 95/46, η παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας εμπίπτει, κατ’ αρχήν, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής στον βαθμό που αποτελεί αυτοματοποιημένη επεξεργασία.
- 25 Η παρακολούθηση που πραγματοποιείται με βιντεοσκόπηση προσώπων, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, και η οποία αποθηκεύεται σε μέσο συνεχούς ροής, δηλαδή σε σκληρό δίσκο, συνιστά, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 26 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται κατά πόσον μία τέτοια επεξεργασία μπορεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, να εξαιρείται από την εφαρμογή της οδηγίας αυτής, καθόσον πραγματοποιείται «στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας.
- 27 Η οδηγία 95/46, όπως προκύπτει από το άρθρο της 1 και από την αιτιολογική σκέψη 10, αποσκοπεί στο να διασφαλίσει αυξημένο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (βλ. απόφαση Google Spain και Google, C-131/12, EU:C:2014:317, σκέψη 66).

- 28 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, το οποίο κατοχυρώνει το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτάσσει οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί τους να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου (βλ. αποφάσεις IPI, C-473/12, EU:C:2013:715, σκέψη 39, καθώς και Digital Rights Ireland κ.λπ., C-293/12 και C-594/12, EU:C:2014:238, σκέψη 52).
- 29 Στον βαθμό που οι διατάξεις της οδηγίας 95/46, κατά το μέρος που διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία μπορούν να οδηγήσουν σε προσβολή των θεμελιωδών ελευθεριών και, ειδικότερα, του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, πρέπει οπωσδήποτε να ερμηνεύονται υπό το φως των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τα οποία είναι κατοχυρωμένα με τον εν λόγω Χάρτη (βλ. απόφαση Google Spain και Google, EU:C:2014:317, σκέψη 68), η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας αυτής πρέπει να ερμηνεύεται περιοριστικά.
- 30 Η εν λόγω περιοριστική ερμηνεία βασίζεται στο ίδιο το γράμμα της διατάξεως αυτής με την οποία εξαιρείται από την εφαρμογή της οδηγίας 95/46 η επεξεργασία δεδομένων που πραγματοποιείται στο πλαίσιο όχι απλώς προσωπικών ή οικιακών, αλλά «αποκλειστικά» προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων.
- 31 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 53 των προτάσεών του, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εμπίπτει στην παρέκκλιση του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46, μόνον όταν πραγματοποιείται στην αποκλειστικά προσωπική ή οικιακή σφαίρα αυτού που προβαίνει στην εν λόγω επεξεργασία.
- 32 Έτσι, όσον αφορά τα φυσικά πρόσωπα, η αλληλογραφία και η τήρηση καταλόγων διευθύνσεων συνιστούν, κατά την αιτιολογική σκέψη 12 της οδηγίας 95/46, «αποκλειστικά προσωπικές ή οικιακές δραστηριότητες» ακόμη και αν, παρεμπιπτόντως, αφορούν ή μπορεί να αφορούν την ιδιωτική ζωή άλλων προσώπων.
- 33 Στον βαθμό που μια παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, εκτείνεται, έστω και εν μέρει, στον δημόσιο χώρο και, ως εκ τούτου, εξέρχεται από την ιδιωτική σφαίρα αυτού που προβαίνει στην επεξεργασία των δεδομένων με το μέσο αυτό, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποκλειστικώς «προσωπική ή οικιακή» δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46.
- 34 Συγχρόνως, η εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας αυτής παρέχει, ενδεχομένως, τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη, σύμφωνα ειδικότερα με τα άρθρα 7, στοιχείο η', 11, παράγραφος 2, καθώς και 13, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ζ', της εν λόγω οδηγίας, τα νόμιμα συμφέροντα του υπευθύνου της επεξεργασίας, τα οποία συνίστανται ιδίως, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής του υπευθύνου αυτού και της οικογένειάς του.
- 35 Επομένως, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46 έχει την έννοια ότι η χρήση συστήματος με κάμερα, που παρέχει τη δυνατότητα βιντεοσκόπησης προσώπων με αποθήκευση σε μέσο εγγραφής συνεχούς ροής, όπως ο σκληρός δίσκος, το οποίο εγκατέστησε φυσικό πρόσωπο στην κατοικία του με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της οικίας, και το οποίο παρακολουθεί επίσης τον δημόσιο χώρο, δεν συνιστά επεξεργασία δεδομένων η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ³⁶ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι η χρήση συστήματος με κάμερα, που παρέχει τη δυνατότητα βιντεοσκόπησης προσώπων με αποθήκευση σε μέσο εγγραφής συνεχούς ροής, όπως ο σκληρός δίσκος, το οποίο εγκατέστησε φυσικό πρόσωπο στην κατοικία του με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της οικίας, και το οποίο παρακολουθεί επίσης τον δημόσιο χώρο, δεν συνιστά επεξεργασία δεδομένων η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(υπογραφές)